

ningens Nr. 8, hvor Finantsudvalgets Udtalelse om denne Sag findes. Det hedder der, at „Statsraad, Postmester Mühlenstedt i Helsingør under 24de Juni 1867 blev ansat i sit nuhavende Embede med udtrykkelig Tilfjendegivende, at han uden Erstatning havde at finde sig i de Forandringer, med Hensyn til de Embedet tillagte Indtægter, som maatte blive bestemte ved en ny Gagelov“. Paa Grund af dette Tilfjendegivende, hvorunder han blev ansat, er det selvfølgelig, at han ikke kan gjøre noget retsligt Krav gjælbende, men han vilde jo, hvis saa var Tilfældet, heller ikke være gaaet denne Vej; men naar han indgiver et Andragende, som han tror er støttet paa et meget stort Billighedskrav, saa har jeg ved at blive bekendt med Sagen og dens Omstændigheder ogsaa fundet, at der virkelig var et saadant Billighedskrav tilstede, for denne Mand til, at saa sit Andragende henvist til Finantsministeren, og jeg har ikke villet undlade at bringe Sagen frem for det ærede Thing; Jeg skal, efter hans Andragender oplyse, hvilke Afkortninger af hans Indtægt han har været undergivet i kort Tid. Ved Resolution af Generalpostdirektøren af 11te Oktober 1867 blev hans Kontorvederlag fra Maanedens Udgang nedsat fra 2,500 Rd. til 2,250 Rd., altsaa en Nedsættelse af 250 Rd. Ved den nye Lønningslov blev hans faste Gage nedsat fra 2,200 Rd. til 2,000, altsaa med 200 Rd.; det midlertidige Gagetillæg, som de Embedsmænd, der tidligere have hørt under Fællesstaten, havde, og som stod Side om Side med Sædeltillægslønningen her i de tidligere særlige Anligger i Kongeriget Danmark, paa 216 Rd. faldt bort, og af Embedets uvisse Indtægter blev der inddraget i Statskassen 380 Rd. samtidig med, at Kontorholdsogdgjørelsen yderligere blev nedsat fra 2,250 Rd. til 2,200 Rd., altsaa med 50 Rd. Det vil saaledes ses, at hans Indtægt i 3/4 Aar har lidt en Nedsættelse af 1,096 Rd. fra den Indtægt, han havde ved sin Ansættelse i Embedet. Nu er det jo klart og bitterligt, at i Nedsættelser i Kontorholdsvederlag maa enhver Embedsmand finde sig. Der kan ikke være nogen Anledning til paa Grund af Slige For-

andringer at gjøre Noget; thi der vil, efter nærmere Overveielse til visse Tider, som komme igjen — nu hvert femte Aar — blive fastsat, hvorvidt Kontorholdsgjørelsen maa anses for passende, og om den ikke bør forhøies eller nedsættes, og det er Embedsmandens Pligt at søie sig efter, hvad der bliver besluttet ved Revisionen. Jeg anfører dette for at vise, at den Del af denne Nedsættelse, der hidrører fra en Forandring i Kontorholdsgjørelsen, ikke er den, jeg her tænker paa eller mener, man skulde tage noget Hensyn til; men naar derimod ved den nye Lønningslov paa een Gang hans faste Gage nedsættes med 200 Rd., det midlertidige Gagetillæg af 216 Rd. bortfalder, og de uvisse Indtægter, som han har haft, nemlig 380 Rd., inddrages i Statskassen, og han derved lider en Nedsættelse af 796 Rd., saa mener jeg, at det er noget strengt ligefrem, at holde sig til dette Tilfjendegivende ved hans Ansættelse, at han skulde søie sig efter de Forandringer, der maatte foregaa i Lønningslovene, og det saameget mere som Regjeringens Forslag gaaende Lønninger ikke var beregnet paa, at de uvisse Indtægter skulde falde bort; thi de uvisse Indtægter kom til at falde bort ved Forslag til Loven, her fra Rigsdagens Side, og Regjeringen var altsaa i sine Forslag om Lønningernes Størrelse ikke gaaet ud fra, at disse uvisse Indtægter vilde blive inddragne. Naar nu dette er kommet ved Rigsdagens Foranstaltning, er der nogen Grund til ogsaa her at lægge Mærke til, at af en Løn paa 2,200 Rd. er en Nedsættelse paa 796 Rd., saa nær 800 Rd., en meget stærk Nedsættelse. Jeg tror derfor, at man af Billighedshensyn ikke bør holde sig strengt til den Forpligtelse, der var ferud paatagen, men at man bør tage et Hensyn, der gjør, at der kunde tilflyde denne Embedsmand et personligt Tillæg til Erstatning for disse betydelige Nedsættelser. Men der kommer et Par Omstændigheder til, som jeg tror i endnu højere Grad maa tilraade det ærede Thing at vedtage vor Forslag om, at henvise Andragendet til Finantsministeren. Som det ærede Thing bekendt, er Lønningen for disse Embedsmænd tildels bleven bestemt efter Antallet af de Breve, der